

PRZYJMICIEL (5) *sb m*

przyjmiciel (4), **przymiciel** (1); przyjmiciel *WróbŻółt* (3); przyjmiciel : przymiciel *Leop* (1:1).
Prawdopodobnie -ciél, [-ciel-].

N sg przyjmiciél (5). ◊ [*V* przyjmicielu.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (cztery z niżej notowanych przykładów).

Obrońca, opiekun (o Bogu); przen; protector, susceptor Vulg [w tym: czyj (4)] (5): A ia przezpieczność y moc moię będę w tobie pokładał/ y w tobie iey będę ftrzegł miły panie/ abowiem tys ieft bog przijmiciel [!] moy á miłolierdzie twoie vprzedzi mie. *WróbŻółt* 58/11, pp2.

W połączeniach szeregowych (2): Acz ty iednák Pánie obrońcá á przijmiciel [!] moy/ cześć á sławá/ y wynościciel głowy moiey. *Leop Ps* 3/3[4]; Bog moj spomożyciel moy: á będę mu vfał. Obroncá moy/ rog á rátunk zbáwienia mego/ y przymiciel moy. *Leop Ps* 17/3.

Szeregi: [»ucieczka i przyjmiciel«: O ty vci^ęczko y przijmicielu moy/ ná twe słowo do ćiebie idę/ nie odmiátay mię *SkarKaz* 301a (*Linde*).]

»wspomożyciel (*a.* [wspomocnik]) i przyjmiciel« (1): Tys ieft wfpomożyciel y przijmiciel [*Adiutor et susceptor*] moy á w słowie twym miałem wielką nadzieię. *WróbŻółt* 118/114; [*Leop Ps* 118/114 (*Linde*)].

Synonimy cf PRZYJĘCIEL.

Cf [PRZYJĘCIEL], PRZYJMACZ

ALKa